

Domweg gelukkig in de achtertuin (2)

Zal ik wel, zal ik niet?

Oftewel druk, druk, druk, druk! Maar het weer is mooier dan ooit en lonkt en flirt en verleidt me om naar buiten te gaan, in weerwil van mijn voornemen om vandaag, na een weekeindje rustig aan, de achterstallige werkzaamheden in te halen.

En dan is er ook het gevoel van ambivalentie. Mijn hele wezen juicht als het zo'n mooi weer is en dat is 'gelukkig' vaak tegenwoordig. Maar tegelijkertijd besef ik me dat 'mooi weer' helemaal niet zo mooi is als het lijkt. Het is gek om me blij te voelen met de uitbundige zonnestrallen in een langere periode zonder regen.

Ontmoeting met oude vrienden

Er bestaat niks wat fijner is dan de tuin in te gaan en daar plots weer 'oude vrienden' te ontwaren die vol levenslust de aarde doorklieven en de kop opsteken. Sommigen heb ik wel een jaar moeten missen. Een aantal van hen zijn inmiddels alweer verdwenen, teruggekeerd naar de bodem, om daar weer af te wachten tot de temperatuur en lengende dagen in 2022 hen opnieuw doen ontwaken, om te groeien en bloeien en vooral om mij mijn portie dagelijkse geluk te bezorgen.

De tuin gaat vanaf nu onverdroten door en elke dag zorgen steeds meer bloeiende planten voor grote verrassingen. Het kan niet anders dan dat de bloemen op dit moment ook blij zijn met deze uitbundige zonneshijn. Dat ze het nog moeilijk zullen gaan krijgen, misschien al zeer binnenkort, omdat er niet voldoende regen gaat vallen, dat lijken ze zich op dit moment nog niet te beseffen!

Uit eigenbehoud heb ik besloten om gewoon blij te zijn met wat zich zo dicht bij huis aan moois ontwikkelt en om de - waarschijnlijk meer realistische- pessimist, met zachte hand de mond te snoeren. Want eerlijk is eerlijk, van mijn sombere voorspellingen omtrent met uitsterven bedreigde soorten ten gevolge van het verschuivende klimaat, word ik allesbehalve blij. Net als de bloemen pak ik het moment en 'pluk ik de dag'!

Domweg gelukkig

Het schrijven van dit stukje voor de nieuwsbrief van KANT, geeft mij het ultieme excuus om naar buiten te gaan. Mijn 'verstandige' maar mopperende en pessimistische gedachten heb ik zoals gezegd met zachte hand terzijde geschoven en kijkend en ruikend en soms proevend ben ik in de tuin door mijn knieën gegaan voor de mooiste creaties. Het gevoel van geluk komt gelukkig vanzelf. De sombere gedachten zijn als sneeuw voor de zon verdwenen. Bewapend met mijn camera heb ik besloten de kleine, maar oh zo grote juweeltjes te fotograferen en te kijken of ik ze als een soort mozaïek kan gebruiken om deel 2 van deze serie te verluchten (zie het beeld hieronder).

Wat heerlijk! Alle kleuren schitteren in het zonlicht; van de complexe paardenbloem tot de schijnbaar simpeler gebouwde Look zonder look, met allemaal kleine, witte kruisvormige bloemetjes. De paardenbloem is een behoorlijk ingewikkelde bloem, omdat wat je ziet niet is wat het lijkt. Het gele bloemhoofdje wat je ziet is niet één bloem, nee, het zijn er wel honderden!

Elk pluusje met daaraan een zaadje wat je straks de lucht in blaast, begint zijn leven als felgeel straalbloemetje, die samengesteld op één grote bloem lijken.

Voor hongerige bijen en vlinders is de paardenbloem, na een lange winter een belangrijke bron van eiwitten, waarmee ze vroeg in het voorjaar hun hongerige kroost van voedsel kunnen voorzien:



<https://www.vlinderstichting.nl/actueel/nieuws/nieuwsbericht/paardenbloemen-belangrijk-voor-vlinders-en-bijen>

De Look zonder look werd bezocht door een Koolwitje; fladderend op zoek naar zoete nectar.

Nectar, eiwitten, vitaminen, mineralen voor mens en dier

Niet alleen dieren zijn dol op al die snoeperijen die de tuin sieren. Het beleggen van mijn boterham met de heerlijke honing van de bijen van onze vriend Andreas is een feest. Allerlei bloemen zijn eetbaar, denk aan de nu bloeiende viooltjes of de bloemhoofdjes van de al genoemde paardenbloem. Later in het jaar kunnen de bloeiende daglelie en Oost-Indische kers je maaltijd een kleurrijke en lekkere twist geven en veel van de bloemen zijn bovendien ook nog eens gezond☺.

Onkruid een vloek of een zegen?

Nou kunnen we de paardenbloem misschien wel hebben in de tuin - alhoewel ik menig mens met een fanatieke blik in de ogen de paardenbloem uit de grond heb zien trekken - maar nog fanatieker worden mensen als het gaat om Zevenblad.

Wat? Zevenblad??



Sinds de winter van 2019/2020 ben ik de gelukkige tuinbezitter van 2 tuinen. Ik huur sinds die tijd, samen met mijn dochter een perceel op een volkstuintcomplex. Op een relatief kleine oppervlakte (ca 20 x 20 meter), proberen we een tuin te creëren met hoofdzakelijk eetbare struiken en bomen.

Het leuke van deze tuin is dat ideeën over onkruid en onderhoud een heel andere invulling krijgen dan te doen gebruikelijk bij het onderhouden van een siertuin of een ouderwetse moestuin. Ik laat me inspireren door de beweging van de voedselbossen en experimenteer met eetbare planten op basis van mijn eigen kennis over successie en natuurlijk tuinieren. Hier kom ik in een vervolgartikel zeker nog op terug. De tuin; een erfenis van ijverige volkstuinters werd in 'opperste staat van verwaarlozing' aan ons overgedragen, na jarenlang braak te hebben gelegen door gebrek aan belangstelling. Voor ons een groot geluk. Doordat de grond jarenlang met rust is gelaten, is de bodem goed tot rust gekomen en heeft zich een organische laag ontwikkeld die een mooie start vormt voor onze plannen.

Een van de erfenissen die een restant is van ijverige tuinders voor ons, is een groot veld vol prachtige bloemen zoals Zwarte toorts en teunisbloemen, afgewisseld met kweekgras, guldenroede, zeepkruid en . . . Zevenblad!

In plaats van de strijd aan te binden met deze 'onkruiden', probeer ik mee te bewegen. Niet alleen is het een prachtig gezicht als de tuin op het hoogtepunt van zijn bloei is, maar het is ook een genot om te luisteren naar het gegons van de talloze insecten. Het microklimaat van de tuin wordt op een heel positieve manier beïnvloed door de aanwezigheid van deze prachtige planten, in de ogen van veel mensen vreselijk onkruid!

En Zevenblad?

Ook van het Zevenblad werd ik heel blij!

Ik kreeg zomaar een eetbaar en gemakkelijk groeiend gewas cadeau. Het gros van de struikjes die ik in de eerste winter geplant heb, hebben de droge periode van vorige zomer wonder boven wonder overleefd. Zolang de struiken en (kleinere) boomsoorten nog niet volgroeid zijn, kan de zon meedogenloos op de bodem schijnen. De deken van o.a. grassen en zevenblad heeft de eerste aanplant behoed voor uitdrogen. Met slechts één keer water geven in de droge zomer van het vorige jaar, heeft minstens 85 % van de aangeplante soorten het overleefd.

En het Zevenblad koester ik, want het is ook nog eens heerlijk om te eten! Ik heb het recept van Yvette van Boven gebruikt om een heerlijke pesto te maken. Ik kan het iedereen aanraden want het is lekker!! <https://www.vpro.nl/programmas/koken-met-van-boven/lees/recepten/alle-drankjes-en-sauzen/pesto-van-zevenblad.html> Bovendien is Zevenblad supergezond! <https://mergenmetz.nl/tuin/groentesoorten/zevenblad/> Leuk detail, hoe ik vorige week mijn eerste oogst liet proeven aan mijn tuinbuurman die steevast elk jaar begint met een groot deel van zijn grond om te spitten.

Door niets te doen liep ik weken voor op zijn oogst en heb ik al een paar keer lekker gesmuld van een fantastische groente.

Als dat geen geluk is . . .



Marleen van Tilburg
April 2021